

Խմբագրությունը բաց է առևտուհան 10—20
(բայց կրթակի և աժն օրերից)

Յայտարարություն ընդունվում է ամեն լեռով

Յայտարարությունները համար վճարում են
իւրաքանչիւր տողանդին 10—20 հոտ:

Տպարանի ա է և ֆ օ ն № 67.

Ուշուշամիլի և միւս մզկիթները պատերի

ՅԱՏԻՎՈՐԸ.— Սեզօնը մայիսի 1-ից մինչև սեպտեմբերի 15-ը ԾՄՄԲՅՈՒՆ ՋՐԵՐ յոդադատի, սիֆիլիսի, կաթիլաժեղ, կաթիլ հիւանդությունների դեմ: ՆԱԵՆՏՈՒՆ.— Սեզօնը մայիսի 10-ից մինչև սեպտեմբերի 10-ը: ԱՆԿԱՆՆԱՆ ՋՐԵՐ մաշտաւ լանդաւորներ, ստամոքսաղտորի և աղիքաղտորի, լիւարդային հիւանդությունների և այլոց դէմ: ԺՆԼԻՋՆՈՒՅՈՒՄ.— Սեզօնը 15-ից մինչև սեպտեմբերի 1-ը: ՀՈՂԱՅԻՆ ՋՈՒՄ.— արեան պոչառութեան, կանանց դանաղան հիւանդությունների, ունդային և լիւարդային հիւ. դէմ կայուն հիւճՈՒՅՈՒՄ.— Սեզօնը յունիսի 1-ից մինչև հոկտեմբերի 1-ը: ԱՄԽԱՌԹԻՒՆՏԱՆ՝ ԴԵՄՈՒՅՈՒՄ.— Ստամոքսաղտորի, ստամոքսային մի քանի հիւանդությունների, ջրային, կանաչի և այլ հիւանդությունների դէմ: ԵՐԹՐՈՒՄ.— Երեւանի քաղաքի և խնձոր համայն, գիւղերուստիկ հիւանդությունների, ջրաբարձութեան, բժշկութեան լիւարդայանիւրների և տիֆոսիւրային գաղղի, կուռիկ, հիֆիլի, մաւտան, էլեքտր. և լուսաբարձութեան, արեւախային մասնաներ, բժշկաբանմարդուկներն ըստ մանդեղեր, բնօրէնմանդուրայի և բնօրէնմանդուրայի, լաղիլ: Հիւանդան մասնաւոր-թիֆիլիսի (սօս 800) և 40,000 հոգւոց աւելի էլեքտրաբարձը և լուսաբարձութեան, ստամոքսաղտորի, բուժարանների, հիւանդոցների, կապիկների, ծառեր, ընթերցարաններ, ճակնիքներ, ծաղիկաղցներ, ծրարատակներ, մանկական խաղերի համար, քրտաններ, լիւարդային էկսաներ, լիւարդային, սիմֆոնիսիկ հրաժարականը անարաման տեղեկութեաններ ուղիղց-գրքի և յառուկ քրոջիկներ մէկը: Երեւանի խնձորի համար դիմել էք Управление водъ въ Пятигорскѣ. (կ.) 333. 3-1

հայոց շարժումը կանխելու նպատակով Հա-
ւաքովում են ամեն կողմից 1895-ի ջարհերը
Դեպքն իմանալով են հիւսկառններն ու
խոստով ստորագրում կառավարութիւնը ցրել
շարժարար ամբողջը եթէ կէս ժամ ուշ ի-
մացվէր այս իրողութիւնը, այժմ երկնակա-
յի արեան ու միջուկային վրա պիտի ուր-
գայինք, և անպատճառ կիրառութիւնը այս
մեծ եղեւնը երգնայալով կամ այլ զարդանե-
րում, եթէ օսմանեան քանքարի բանակը լի-
նէր որչափ ամառն ու այն կենսութեամբ
Մոլաներն Արդիւ-Համիդի սիրելի իւն-
մաներէն են:

— Կարելի՞ւնա՞ւ կա՞ն օտարերկրացի եր-
կառաւորներ, կամ եկա՞ն են Պարսկաստանից
գործիչներ:

— Գրեթէ ոչ ոք չեն եկած օտարին ծանր է
մեզ համար Դաշնային աշխատանքը, առե-
տուրը կանգնած, ամեն ակնայն ծայրի է
սպասում: Միակ ուրախակն այն է, որ ա-
մեն հայ իմանալով է այս անարկու մօմեն-
տի արժէքը:

— Հայերի թիւը մասին ինչ կասէք:
— «Մշակի» տուած թիւերը իրական են.
հայերի թիւը հայրենի վրայէն թիւնում ոչ
թէ մօտ 1.200.000 է, այլ աւելի է: Օսման-
ցին ընդհանուր թիւը դուրս է թողած վեր-
ջին տարիներու վտարումը գաղթականնե-
րէն, որոնք բարեկարգ կառավարութիւն եղած
դէպքում վերադառնալու են: Դուրսն են
մասնաւոր գիւղերի և ավանների մէջ ե-
ղածները: Դուրսն են 1895 թականից ինչ-
էս այսօր երկրից թիւը բացառածները... Ե-
թէ արվել ինքնավարութիւն, մի տարի յե-
տոյ ճիշդ լինակաւորութիւնը պարզելու է,
որ Հայաստանի ազգաբնակչութեան ճճՐ-ը
հայր են: Այսօր
Ախալքալաք, 19 ապրիլի

ՆՈՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ՏԱՐՈՒՆԵՆ

Մուշ, 3 ապրիլ

Գիւղերի թիւը աւելի էր գոտիսնորիւն և էր
լըքանայ Սեդրի թիւը խանդավառ տղայաց
ապստամբութեան լսելով: Այդ առթիւ հոս
յամատարէն էր խոսել, թէ Բօթանի և
Ջէզիրէի քիւրդները 4000 զինքներով բռնի
ուժով դարձել են Սեդրից: Երբ թիւի խո-
սանքի մէջ իրենց արդիւնքներն էին, և
կառավարիչը փոխել էր դէպի Բիթլիս:

Տեղեւ մէկ երկու վայր գործ 4 թուա-
նօթով դնաց Սեդրի: Տեղայն թիւերը տարբեր
շատ յուզուած էին: Կրօնի թէ Հաշի Մուշա-
բէյը և տեղայն էջրաֆներն շատերը հա-
մակեր են քիւրդական այդ շարժման: Եւ
շատ վախ կայ, որ քանի մի օրէն, երբ
գետինը լաւ մը ցամքի, Մուշաբէյն ալ
գրաւէ Ջիլիսը: Կարծախաղութիւնը և կողմ
Մուշի ու Բիթլիսի հարդարակցութիւնը:

Տեղայն թիւերը լսողութիւնը կը
նմանի շատ պոլի, որ երբեք ուղից դիմ
չտեսնար. բնաւորութեամբ ալ կը նմանի
երեսային: Երբեք վրայ որ ուժովը, անոր
հետ կը վարուին խիստ բռնակալ միջոցնե-
րով: Իսկ որքէ որ պարտութիւն գտնէ կը շո-
ղորդութիւն չափազանց և անոր տուրը կը
լիզեն:

Բաղադրի մէջ ծծծ ու հաւանաբար կը շա-
րունակուին և մայրաքաղաք Ջարդի օր աւուր
անհերի կողմարի նման կը ծանրանայ վրա-
նախ: Ոչ տէր կայ, ոչ ծառայ: Սա կընեն
անոր համար, որ տեղայն Հաշիլար-խանի

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ԿԱՅԻ ՌԵՍԱԿՆԱՅՈՒԹԻՒՆԸ

Երեկոյ էր:
Մայրիկը դանդաղ առաջ էր ընթանում,
իսկ ծերունկ սայլապանը միջոց ծայրով կը
գլուժէր: Երբ Թեոֆիլ արդեն յոգնել էր Երե-
ւի երկար ժամանակ էին նրանք ճանա-
պարհին: Նստած պատանին դարձաւ դէպի
կայքից և հարցրեց:

— Մայրիկ, առաւօտ և թէ՞ երեկոյ ար-
դեն հով է. ծածկիր ինձ:

— Երեկոյ է, դուքայն. շուտով կը հասնենք:
— Այն, մայրիկ, եթէ ճիշդ է այդ բոլո-
րը, ուրեմն և շուտով քեզ կը տեսնեմ,
վերադարձին այս միջոցին ճանապարհը կը
տեսնեմ: Մայրիկ, միթէ կարող է այդպիսի
բաղդ լինել... Ձեռն հաւատում:

— Օ՛, որդեկաւ, Աստուած կը բարկա-
նայ. Բնաչէ կարելի է չը հաւատան: Նե-
րիւր, Տէր, նա գիտ երեկոյ է:

— Եւ գիտեց նորից որդուն:
— Կեցք և հաւատալ. կարող է Աստուած
և պատժել, և ներել: Նա ինձ պատժեց. հի-
մա էլ կը ների:

Մինչ մայր ու որդի այդպէս խօսում էին,
կառապանը դարձաւ և պտտեց, թէ ինչ-
պէս ինքը իր միջոցին սայլակով 3 հիւսնոց
է տարել: Երբեք վերադարձին չեն էլ ուղեղի
սայլ նստել, այլ վաղելով են քաղաք հասել:

— Այս սուրբը շատ դուրսդուրս էր է-
աւելացրեց կառապանը:

Կոյր պատանին սայլակում նստած ներ-
հուժ էր: Եւ քաղաք երկակայութիւնը նրան
շոյում էր: Մտապառնկները մէկը միւսին
փոխարկում էին:

«Այն սարսափելի օրվանից եմ եւ կըլի...
մուրացկան» — մտածում էր նա: — Թուրք,
մուր, քաղաք արաւ տանող կանաչի խորթ
դուքաւ... և ոչ ուղեւ վաղը կը լինեմ
հայրս պատանին: Վաղը կը տեսնեմ տան-
ջանքներն: Վաղանք և պատելա, ինքնա-
գիտութեան վերաճումը...»

Ժողով թիւը Մանուկն անցկանքներ խոսն
դուսն ձիւնը մաքրելու միջոցին, դուր
խոսակցութեան մը համար, խոշոր թիւակով
մը գաղաւ միջուկային աղաղակներն ման-
րակամաւ Յովհաննէս Պարսկաստանին, որ
քաղաքական ժողովի անդամ է, միանգա-
այն ձգեց խոշոր առուի մէջ և անպատուեց:
Պարսկաստանը բողբոջ է կառավարութեան,
բայց դրոժը մնացած է անհետանք: Եւ յուսա-
հատած եմ միւր այս տարաբաղ երկրի քա-
ղաքական վիճակէն և որոշած եմ յաջորդ-
ներով այլեւ քան մը չըլլել հարստա-
հարութեանց և ծեծի մասին Ուլա մտածում,
որ այդ ալ չլինէր, ալ ինչ գրեցին, երբ
այս անպատու երկրին մէջ ոչինչ կայ միւր
թարակման:

Տեղայն աղը. առաջնորդարանը կը խորհի
հայ տուրու 1500-ամեակի և 400 տարուան
տպագրական համազգային տօնին ինքն ևս
մասնակցել, մանաւանդ այն երկրակից յու-
սով, որ պարծանքն ունի ազգին ըսելու, թէ
ինքն առած է Ս. Մեսրոպ Մաշտոցը և շատ
թարգմանիչներ: Յոյնքու նման չլի-
նիք, որ մինչև քաղաքական պատերազմը
միայն իրենց հին պապերով կը պարծե-
նային:

Այժմ ինչ կը ներկայացնէ Տարօնը. իս-
կապէս փշալից անպատու մը՝ գործի կորովի
երեստարգրութեան, գործի բնատուրով գա-
տարաւորութեան: Ինչ է մեր վանքերից
վիճակը, եթէ ոչ չտեսնուած թմբոցներ և
պորտադոյններ: Զոյգներ, ուր միայն կը
նստի զարգացող մտադասարանները:
Կրօնական միջնակարգութիւն: Ինչ է մեր
քաղաքային դպրոցներու վիճակը, յանձ-
նուած այնպիսի մօտօրոյ անձնաւորութիւն-
ներու, որոնք հոս հպատակ խորտակիւններ
են պոլսական միջակարգական քաղաքացի-
ներուն: Իսկ Մշոյ գաղաթի հայ գիւղերու
համար արդեօք կարծէ՞ որ մտածենք:

Մշոցի

ՊԱՊԻՅԱՆԻ ԶԵՆՈՒՑՈՒՄԸ

ԿԻՂԻՍԵԱՆ ԱՂԵՏԻ ՄԱՍԻՆ

«Pour les Peuples d'Orient» թիւի 10-րդ
համարի մէջ Յրանայի Պրեսնան խօսե-
լով Ազմայի շարժերի պատմութեան լու-
սարանող հանգուցիտ Յակոբ էֆ. Պապի-
կանի թիւրք գիւղերին մասին — որ այժմ
լոյս է տեսնւում — հետեւալ մտքներն է յայտ-
նում:

«Այդ գիւղացազրի գոյութիւնը յայտնի
էր, գիտեցինք, որ լուր էր տարածվել, թէ
գործող Յակոբ էֆէնդին իր կենսաբով մշաբեց
իր անխոնքութեամբ ուսումնասիրելով փառ-
տուրը Այդ տեղիկազրի ընտանիքի իսկ գաղա-
նի էր մնացել, մինչ նրա օսմանեան ընկե-
րակից Նուսթաֆ-Քիմալ բէյի տեղիկազրի
նայպէս անհետանում էր Զարաթի պալա-
տի հրդեհի մէջ: Այս բօլէին գաղտնիքը
բացված է. Յակոբ էֆէնդին գիւղացազրի
սեղանութիւնը հասել է հայերի ձեռքը, ու-
րոնք այժմ սպել են, և նրա մի օրինակը
ընկնելով «Times» լրագրի ձեռքը, թիւրք
լայն քաղաքացիներ է արել: Եւ մտադրել
չեմ նոյնպէս քաղաքացիներ տալ, այլ բա-
ւակահանում եմ ստելով, որ այդ գիւղացա-
զրիը հաստատում է որոշ գլխաւոր իրողու-
թիւններ: Ազմայի շարժերի պատմաբա-
նաւորութիւնը ընկնում է ուղիակի թիւրք
իշխանութիւններէ վրա, որոնք իրանց
պաշտպանութիւնը ստացել էին երկրատարը:

Հասան ս. Ժայռին:
Մայրը ծնակաւ արթնում էր, երեսը յա-
տակին քսում... մոռնի վառում...

— Անա, որդի, երեսը քսի՛ր այստեղ, ա-
ղաղակիր Աստուծուն, որ լա՛ւ քեզ
եւ վերցնելով մի բուրբ հող՝ անցն օր-
դու աչքերը:

Քիչ անց, յանկարծ որդին բացառանքեց:
— Մայրիկ, մայրիկ, որքան փոխվել ես.
Իմ ինչ՞նք մայրիկ, բոլորովին ծերացել ես:
Այդ ինչ է մայրիկ, ջուր է հոսում:

Մայրը քաղաքի էր, կանգնել. էէր իմա-
նում՝ որդուհն գրկի ու սեղով կրծքին, թէ՞
ուրախութեանց լաց լինի...

Հաջորդ կատարվել էր...
Մի քանի ժամ անց այդ գրկից:

Լուսինը սկսեց գունատիլ, դալկանալ և
կառապանը մօտեցաւ ու յիշեցրեց, որ եթէ
ուղւում են կէս օրին հասնել քաղաք, պէտք
է ճանապարհի:

Այդտեղ միայն յիշեց մայրը իր դառն
վիճակը...

«Տէր-Աստուած» — մտածում էր նա. —
մինչև հիմա սա կոյր էր, մուրացկա-
նութեամբ ապրում էր. մայրիկի օրորումը
էին կոյրին... իսկ այժմ... կերթայ, կաշ-
խառնի, իսկ ինձ արդեօք կօղնէ՞. ինչ՞ով
պէտք է ապրեմ եւ այսօրեւեմ...»

Մինչ նա այդպէս երկմիտ մտածանքու-
թեան էր մատնված, որդին նորից կողքեց
իր աչքերի լոյսը...

Լուսին մի քաղաքի միջով, աղիտուրմ ճիւղ
Դառն կերպով հեկեկում էր թշուառ պա-
տանին...

Նա դարձաւ կոյր էր, կոյր մուրաց-
կան... Օղա Տէր-Աստուած
Բ ա ղ ո Վ

ՎԱՍԿԱՎԱՆԻ ԲԵՅՈՒՆԸ

Մ ո Վ Է

Դու ծով տեսնել ես:
Կատարի, հուճկան, ամենի՞ ծով: Հերոս-
ների գործը, ջրերի պայքարը:
Լսե՛ր և ահաւոր ուժեղը իրար զարկող

թիւերից: Սրանք, չը նայած այն աշակ-
ցութեան և բարեմտութեան, որով հայերը
վերաբերվեցին յերակախութեան, ցոյց տուին
այդ ցատակ գործի մէջ մի բացարձակ ան-
ընդունակութիւն. նրանք չը գործեցին այդ
գործող ցոյցին ի նպաստ, չը գործողեցին
պաշտպանութեան տարրական պարտա-
կանութիւնները: Նրանք անհն բան արին յե-
տոյ, խեղդիւտ համար գոհերի բողբոջները և
անպատիւ օրհներգ ունեւորած պաշտօնա-
ներին:

«Այդպիսի իրողութիւնները չարաշուք
կերպով լոյս են սփռում հայկական դատի
վրա: Ապացուցված է, որ օսմ. պետու-
թեանը, լինի նա Արդիւ-Համիդի թէ յեղա-
փոխութեան աշակցողներ ձեռքում, անկա-
րող է երաշխաւորել մի քանի միլիոն հա-
յերին ամենանախնական իրաւունքները՝
կենսը, ապստամբութիւն, սեփականութիւն, որ
ամեն հատարակութիւն պէտք է ունենայ իր
ապահովութեան համար: Ուրեմն իրականում
պարզ է. կամ Եւրոպան կը հաստատէ ի
նպատակ հայերի մի թէմի, յարժար նրանց
գոհացում տալու, այսինքն ինչպէս փորձա-
ստութիւնը ցոյց է տալիս, Եւրոպայից պա-
տուիրակաւ մի կառավարիչ, որ գտնվի նրա
հակառակեան ներքոյ և յետոյ կը իջնի, ա-
ռանց նրա համաձայնութեան, կամ թէ՛ նա
(Եւրոպան) կը հրաժարվի իր ջանքի այդ
էական մասից և առաջուց կը համաձայնի
տեսնել Հայաստանը ճնշված, մարդկային
ցեղի խղճմանը յուզված և մի օտար մի-
ջնաւորութիւն, որ կը գալ լուրիս գտնի
զանիճներ ձեռքից, բայց և կը բանա
դուռն ամեն տեսակ մրցող թիւններէ Ասիա-
կան թիւերի միջոցով համարում:

ՀԱՅԿԱՎԱՆ ՀԱՐՏԸ ԳԵՐՄԱՆԱԿԱՆ ԲԱՅՈՒՆՍՈՒՄԸ

Ապրիլի կէսերին, երբ քննվում է գերմա-
նական պետութեան արտաքին գործերի մի-
նիստութեան ընթերցում, ի թեւս շատ ար-
տաւ հարցերի քննութեան առնից նաև
հայկական հարցը:

Գերմանիան մէկն է այն քաղաքականապէս
բնակցիծէր երկիրներից, որոնք պարզման-
աւ (արա բուրժուական կուսակցութիւննե-
րը) և կառավարութիւնը իրանց գործու-
նեւորեան ընթերցում երբեք չեն արժա-
ծել սեփական ինքնախոյովով որքէ ճնշված
ժողովրդի ազատագրութեան դատը: Իսկ
օրհնարման դէպքում՝ ուրիշ բանասիրելով,
կառավարութիւնը և աշխարհը կամ լուռ-
թեամբ անցել են հարցի վրայից և կամ
բացառական պատասխան տուել ներկայ
դէպքը չը կարգեց բացառութիւն ինչպե-
րական երկրի բնակցիծէր լայնատարած:
Ինչպէս միշտ այնպէս էլ այս անգամ միայն
և բացառապէս օգը-հիմնականապէս քիսկ-
ցեան, իր իրազեկ քաղաքագէտների բերա-
նով բողբոջ բուրժուական կառավարու-
թեան քաղ անտարբերութեան դէմ նային-
այնպիսի արտաքին հարցերում, որոնց վե-
րաբերմամբ դուստաղիական պարտակա-
նութիւն է ստանձնել Գերմանիան:

Առաջին ճառարտը եղաւ Եւրոպայի Բերն-
տայնը՝ սօց-դեմ. քրակցիայի լաւաբոյն ի-
րազեկ արեւեան հարցին: Մանրախոս խօ-
սելով բալկանեան պատերազմի և նրա նա-
կաւ ունեցող շատ ինդիւիդներ ժամին,
Բերնտայնը ասաց հայկական հարցի մասին
ճիշդ հետեւեալ.

գրտ աղբերներ:
Այդպէս ունում են բերել հաղարտու-
ղալիքը կառավարի: Նրանք հոստ առած կեն-
դանի միջի՝ արտօթականներ են սրում, վա-
րազ խմբերով փակելու ուղին փակելով գո-
հերի:

Ու՛հ, այդ զարհուրելի ծովը:
Ուղիւս փոխալայն անաւոր կաթնայ, նա
կաթնիւ է անդրախոր խորխորատների
շրթներին:

Ուղիւս արտաքինը հակալ հրահայրը, և-
ուր է վիտում, պտեկում է անկեղծ:
Մերթ յուզվում է անդրախոր Փղնում է
փրկարգէլ, ծառանում վեր, վեր: Մերթ
որպէս խորտակված հաղաղվեան կրամու
վիշապ, նորից դառնվել է իշում և յառա-
սեւս անդրախոր բացեղծ համար: Եւ
կրկին ջրերի շփում իր հակա ունին
առած, բարեց ամենի գաղաւթներով ու-
նում, արթնանում: Նորից փրկում: Նա
գուրս է ժայթքում իր անարքայի գործ
հեղուկներ ժխոր, արդեւու, բնաշխը ա-
նելու ամեն ինչ:

Ամենքն են գործու: Ամենքը սարսում:
Ահաբեկ ձկները խոր յառակներում ծվար
են մտել: Սակե ձկները յուզված, յուսա-
րեկ անգոր ձկում են... Եւ ճիշդ չարանաշ-
նէր: Ջրերի սիրահար անգն սարսումն էր:
Այսպէս է ծովը յանդուգն: Ծովը պար-
ծնելով ծովը մանիկ օրորում: Ծովը բեր-
մատող կենսանքի վաղահաս գերեզման:

Այնպէս անկեղծ խորալիք: Յարաշարժ...
յարաշարժ... Միշտ բեկեղեկ:
Մի գիւ վատոյթ թղթիւ: Անտէր, անտի-
ւալան: Անգեղաւ աման Ասիերից հեռու:
Հարապատ եղեղերի կրքուր:

Այն, չը մեռնեմ, չը խորտակվեմ... Մի
գաղթ ունեմ, արիւ տեսնել, կարոտ անեմ:
Եւ կրկնելով, սկ սուգելով յոյժած քաղ-
վան: Ուր էք թղթում գլխիս վրան: Եւ
ամենիս աղեղ-մաղեղ: Եւ ամենիս աւել,
վրան, խորքի չունե՞ք ձեր ի բերան:

Կրտ... կրտ... Եւ կրտ... ինչպե-
սայդէս շուտ, տարածված վերադարձաւ այն
շնոր ամենից, Եւ վաթմանից: Այդպէս
շուտ, այդպէս միայն Այստեղ ստուն է,
ցնդում Ու՛հ, կը բերք:

Այն գոր ժակնիլ ին զէ, հողմալայն: Եւ
ամի չը կայ: Ինչպէս այստեղ, ծով է այն-
տեղ: Մենք ծովերին ենք յետ փակվում,
կարծիք ջրերի արիւն-ծովերից: Վրե՛տաւ
մարդապաշտը այնտեղ իրար են բզկտում:

Կրտ... կրտ... Եւ կրտ... ինչպե-
սայդէս շուտ, տարածված վերադարձաւ այն
շնոր ամենից, Եւ վաթմանից: Այդպէս
շուտ, այդպէս միայն Այստեղ ստուն է,
ցնդում Ու՛հ, կը բերք:

Այն գոր ժակնիլ ին զէ, հողմալայն: Եւ
ամի չը կայ: Ինչպէս այստեղ, ծով է այն-
տեղ: Մենք ծովերին ենք յետ փակվում,
կարծիք ջրերի արիւն-ծովերից: Վրե՛տաւ
մարդապաշտը այնտեղ իրար են բզկտում:

Կրտ... կրտ... Եւ կրտ... ինչպե-
սայդէս շուտ, տարածված վերադարձաւ այն
շնոր ամենից, Եւ վաթմանից: Այդպէս
շուտ, այդպէս միայն Այստեղ ստուն է,
ցնդում Ու՛հ, կը բերք:

Այն գոր ժակնիլ ին զէ, հողմալայն: Եւ
ամի չը կայ: Ինչպէս այստեղ, ծով է այն-
տեղ: Մենք ծովերին ենք յետ փակվում,
կարծիք ջրերի արիւն-ծովերից: Վրե՛տաւ
մարդապաշտը այնտեղ իրար են բզկտում:

«Թիւրքիայից պէտք է ամենից ա-
ռալ պահանջել, որ նա Բերլինի վեհաժո-
ղովի դաշնագրով 30 տարի առաջ ստանձ-
նած իր պարտականութիւնները՝ Հայաստա-
նում բեֆորմներ իրականացնելու մասին՝
վերջապէս կատարէ: Որ հայերի այնքան
հանեաւ պահանջները դեռ այսքան ժամա-
նակ չեն իրականացել, դեռ մէջ մեղաւոր
են Դուստի և Գերմանիան: Երբ 90-ական
հանեաւ պահանջները դեռ այսքան ժամա-
նակ չեն իրականացել, դեռ մէջ մեղաւոր
են Դուստի և Գերմանիան: Երբ 90-ական
հանեաւ պահանջները դեռ այսքան ժամա-
նակ չեն իրականացել, դեռ մէջ մեղաւոր
են Դուստի և Գերմանիան: Երբ 90-ական
հանեաւ պահանջները դեռ այսքան ժամա-
նակ չեն իրականացել, դեռ մէջ մեղաւոր
են Դուստի և Գերմանիան: Երբ 90-ական
հանեաւ պահանջները դեռ այսքան ժամա-
նակ չեն իրական

Հայուհեաց Որբահիմա՞ր՝ Ռեզերուծիտն
արեւմտեան իմաստներն

